

Věc T-391/02

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV a Josef Kloh

v.

Evropský parlament a Rada Evropské unie

„Žaloba na neplatnost – Nařízení (ES) č. 1774/2002 – Hygienická pravidla pro
vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu –
Zjevná nepřipustnost“

Usnesení Soudu (druhého senátu) ze dne 10. května 2004 . . . . . II - 1449

Shrnutí usnesení

- 1. Žaloba na neplatnost – Fyzické a právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Žaloba podaná sdružením podniků, které se účastnilo procesu přijímání aktu – Připustnost – Podmínky
(Čl. 230 čtvrtý pododstavec ES)*

2. *Žaloba na neplatnost – Fyzické a právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Žaloba podaná hospodářskými subjekty obzvláště postiženými napadeným nařízením – Nepřípustnost (Čl. 230 čtvrtý pododstavec ES)*

1. Žaloba na neplatnost podaná sdružením podniků může být přípustná, pokud se toto sdružení účastnilo procesu vedoucího k přijetí napadeného aktu, nejméně ve třech typech situací: jestliže jí právní předpis výslovně přiznává řadu oprávnění procesního charakteru; jestliže je samotné sdružení individualizováno z důvodu dotčení jeho vlastních zájmů jako sdružení, zejména proto, že jeho postavení vyjednávače bylo dotčeno aktem, jehož zrušení se domáhá, nebo jestliže zastupuje zájmy podniků, jež jsou samy aktivně legitimovány.

V tomto ohledu se u sdružení, které se účastnilo procesu vedoucího k přijetí napadeného aktu, může zásah do postavení vyjednávače dotknout zvláštních zájmů tohoto sdružení pouze tehdy, pokud je jeho postavení vyjednávače zřetelně vymezeno a úzce spojeno s vlastním předmětem příslušného aktu. Pouhé poskytnutí informací sdružením orgánům Společenství, jakož i dotčným vnitrostátním orgánům, během legisla-

tivního procesu, který vyústil v přijetí napadeného aktu, tedy nepostačuje k prokázání, že tento akt může zasáhnout do zřetelně vymezeného postavení sdružení jako vyjednávače.

(viz body 44, 47, 49)

2. Skutečnost, že některé subjekty jsou nařízením postiženy hospodářsky více než jiné, nepostačuje k tomu, aby byly považovány za osobně dotčené tímto aktem ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Kromě toho nejsou osobně dotčeny ani tehdy, pokud jsou povinny ukončit samostatnou hospodářskou činnost, kterou vykonávají na základě povolení uděleného vnitrostátním orgánem.

(viz body 53–54)